

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2408/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа Исмет Ћатовић, адвокат из ..., против туженог ... удружења „ГГ“ ..., које заступа Горан Планојевић, адвокат из ..., ради поништаја одлука и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10752/17 од 14.02.2019. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10752/17 од 14.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 870/15 од 13.09.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и поништене су одлуке туженог од 12.03.2013. године, о престанку чланства тужилаца у секцији ... и ... као незаконите и обавезан тужени да тужиоце врати у пуноправно чланство. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде штете исплати по 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од укупно 45.962,50 динара.

Виши суд у Београду је пресудом Гж 10752/17 од 14.02.2019. године, ставом првим изреке, укинуо одлуку садржану у ставу првом изреке пресуде Основног суда у Младеновцу П 870/15 од 13.09.2016. године и одбацио као неблагоприятну тужбу тужилаца којом су тражили да се пониште као незаконите одлуке туженог од 12.03.2013. године и да се обавезе тужени да тужиоце врати у пуноправно чланство. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако то су обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду тужиоци су изјавили посебну ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због

погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Међутим, изјављена ревизија тужилаца дозвољена је на основу члана 403.став 2. тачка 3. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408., у вези 403.став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је дана 12.03.2013. године, донео одлуке бр. ..., ... и ... о искључењу тужилаца из чланства ... и ..., удружења „ГГ“ из ..., због непоштовања одлуке са збора који је одржан 03.03.2013. године (због неплаћања чланарине). Овом одлуком о искључењу тужилаца из секције, тужени је упутио замолницу органима и управнику ... „ГГ“ да тужиоце распореди у другу Секцију Тужиоци су тужбом поднетом 12.08.2015. године, захтевали поништај наведених одлука, враћање у пуноправно чланство ... удружења „ГГ“ и накнаду штете због повреде части и угледа.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право из члана 20. став 1. Закона о удружењима, када је на основу члана 391. став 2. ЗПП, одбацио тужбу тужилаца за поништај оспорених одлука и враћање тужилаца у пуноправно чланство.

Према члану 20. став 1. Закона о удружењима („Службени гласник РС“, број 51/09 и 99/11-др закон) сваки члан удружења може покренути поступак пред надлежним основним судом за утврђење ништавости општег акта удружења који је донет супротно статуту или другом општем акту удружења, односно за утврђивање ништавости појединачног акта удружења који је донет супротно закону, статуту или другом општем акту удружења, у року од 15 дана од дана сазнања за акт, а најкасније у року од 6 месеци од дана доношења акта. Такав рок је преклузивног карактера, јер се његовим пропуштањем губи право на судску заштиту.

Зато је другостепени суд правилно одбацио тужбу у погледу основног захтева за поништај одлуке и у погледу супсидијарног захтева за успостављање ранијег стања, односно враћања тужилаца у пуноправно чланство и накнаду штете, на основу члана 391.став 2. у вези члана 374. став 2. тачка 3 ЗПП-а, јер је првостепени суд одлучио о захтеву по тужби која је поднета после рока прописаног цитираним законом.

С обзиром да су тужиоци тужбу поднели 12.08.2015.године,тражећи поништај одлука донетих 12.03.2013. године, то значи да су очигледно протекла оба рока (субјективни и објективни) прописана за заштиту права по одредби цитираног закона. С тога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Неосновани су и ревизијски наводи у којима се иситче да се оваква врста тужбе могла поднети без временског ограничења, указивањем на општа правила грађанског права, те да суд на ништавост пази по службеној дужности и да се на њу може позвати свако заинтересовано лице (члан 109. ЗОО), као и да се право на истицање ништавости не гаси (члан 110. ЗОО). Наиме, тужиоци као чланови туженог имају право на судску заштиту због престанка чланства супротно актима удружења, по одредбама посебног закона и зато не могу уживати судску заштиту по општим правилима уговорног права (ЗОО).

С обзиром да је искључење из чланства законито, то тужиоци немају право на накнаду штете, па је правилно одбијен тај њихов захтев.

Указивање ревидената да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12.ЗПП (погрешно указујући на члан 361.став 2. тачка 12.ЗПП) је без утицаја јер ова повреда не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. став 1. ЗПП.

Како ни остали ревизијски наводи нису релевантни, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић